

Chapter - Seventeen

अध्याय - सत्र

The Gifts of the Spirit

आत्माका वरदानहरू

पवित्रआत्माद्वारा निश्चित रूपमा अलौकिक क्षमताहरू दिइएका पूरुष र स्त्रीहरूको उदाहरणहरूले बाइबल भरिएको छ । नयाँ करारमा यी अलौकिक क्षमताहरूलाई “आत्माका वरदानहरू” भनेर भनिएको छ । तिनीहरूलाई यस अर्थमा वरदानहरू भनिएको हो । तिनीहरूलाई किनेर किन्न सकिन्दैन । परमेश्वरले जसमाथि भरोसा गर्नु हुन्छ, तिनीहरूलाई नै उहाँले अगाडि बढाउनु हुन्छ भन्ने कुरालाई हामीले बिर्सनु हुँदैन । प्रभु येशूले भन्नु भयो, “जो थोरै कुरामा ईमान्दार हुन्छ, त्यो धेरैमा पनि इमान्दार हुन्छ, र जो अति सानो कुरामा बेइमान हुन्छ, त्यो धेरैमा पनि बेइमान हुन्छ” (लूका १६:१०) । यसरी हामी आत्माका वरदानहरू प्राप्त गर्नको लागि परमेश्वरको सामु जसहरूले भरोसायोग्य भएको आफूलाई प्रमाणित गर्दछन् तिनीहरूले नै त्यो प्राप्त गर्नेछन् भनेर आशा गर्न सक्छौं । पूर्णरूपमा अलग गरिएको र पवित्र आत्मामा समर्पित भएको हुनु एकदम महत्वपूर्ण छ, र परमेश्वरले त्यस्तै मानिसहरूलाई अलौकिक रूपमा प्रयोग गर्न चाहनु हुन्छ । अर्कोतर्फ, परमेश्वरले एकचोटि गधालाई समेत अगमवाणी गर्न प्रयोग गर्नु भयो, यसरी नै उहाँले जसलाई इच्छा गर्नु हुन्छ त्यसैलाई प्रयोग गर्नु हुन्छ । यदि हामीले आफूलाई उहाँले चलाएको होस् भनेर पूर्ण नबनाउन्जेलसम्म पर्खिरहन्छौं भने, उहाँले हामी कसैलाई प्रयोग गर्न सक्नु हुन्न !

नयाँ करारमा, १ कोरिन्थी १२ अध्यायमा आत्माका वरदानहरूको बारेमा सुचित गरिएको छ, र त्यहाँ जम्मा नौवटा वरदानहरूको बारेमा उल्लेख गरिएको छ: “कसैलाई पवित्र आत्माद्वारा बुद्धिका कुरा बोल्ने, कसैलाई उनै पवित्र आत्मानुसार ज्ञानका कुरा बोल्ने, कसैलाई उनै पवित्र आत्माद्वारा विश्वास गर्ने, कसैलाई उनै एक पवित्र आत्माद्वारा रोग निको पार्ने वरदानहरू दिइएका छन्, कसैलाई आश्चर्य कामहरू गर्ने, कसैलाई अगमवाणी बोल्ने, कसैलाई आत्माहरू छुट्याउन सक्ने, कसैलाई भिन्न-भिन्न किसिमका भाषाहरू बोल्ने, कसैलाई चाँहि ती भाषाहरूको अर्थ खोलिदिने वरदानहरू दिनु हुन्छ” (१ कोरिन्थी १२:८-१०) ।

हरेक व्यक्तिगत वरदानको बारेमा कसरी परिभाषा दिने भनेर जान्नु आत्मिक वरदानहरूमा परमेश्वरद्वारा चलाइएको होइन । पुरानो करारका अगमवक्ताहरू, पूजाहारीहरू, र राजाहरूका साथै नयाँ करारको सुरुको मण्डलीका सेवकहरूसमेत सबैजनाले पवित्र आत्माका वरदानहरूलाई कसरी श्रेणीबद्ध गर्ने वा तिनीहरूको परिभाषा कसरी दिने भनेर नजानिकनै तिनीहरू परिचालित भएका थिए । तथापि, नयाँ करारमा हाम्रोलागि पवित्र आत्माका वरदानहरूलाई श्रेणीबद्ध गरिदिएको हुनाले, परमेश्वरले हामीलाई बुझ्नेको चाहनु हुने यो कुनै त्यस्तो महत्वपूर्ण कुरा हुन सक्छ । वास्तवमा, पावलले लेखेका छन् “भाइ, हो आत्मिक वरदानको विषयमा तिमीहरू अजान रहो भन्ने मेरो इच्छा छैन” (१ कोरिन्थी १२:९) ।

The Nine Gifts Categorized नौवटा वरदानहरूलाई श्रेणीबद्ध गरिएको

आधुनिक युगमा आत्माका नौवटा वरदानहरूलाई तीनवटा समूहमा श्रेणीबद्ध गरिएको छः (१) उच्चारणका वरदानहरू, जो चाहिँ यी नै हुन् : विभिन्न भाषाहरू बोल्ने, भाषाहरूको अर्थ, र अगमवाणी, (२) प्रकाशको वरदानहरू, जो यिनै हुन् : बुद्धिका वचनहरू बोल्ने, ज्ञानका वचनहरू बोल्ने, र आत्माहरू छुट्याउने, अनि (३) शक्तिका वरदानहरू, जोहरू यिनै हुन् : अचम्भको कामहरू गर्ने, विशेष विश्वास, र चँगाईका वरदानहरू । यी वरदानहरूमध्ये तीनवटाले केही कुराहरू बोल्ने काम गर्दछन्, तीनवटाले प्रकट गर्ने काम गर्दछन्, र अरु तीनवटाले चाहिँ केही काम गर्ने कार्य गर्दछन् । अत्य भाषा र अर्थ खोल्ने वरदानहरूदेखि बाहेक यी सबै वरदानहरू पुरानो करारमा प्रकट गरिएका थिए । ती दुईवटा वरदानहरू चाहिँ नयाँ करारमा थपिएका हुन् ।

नयाँ करारले कुनै पनि “शक्तिका वरदानहरू” को उचित प्रयोगको सम्बन्धमा कुनै पनि निर्देशन दिँदैन, र “प्रकाशका वरदान” हरूको उचित प्रयोगको बारेमा मात्र अति थोरै रूपमा निर्देशन दिइएको छ । जे भए तापनि, पावलद्वारा “उच्चारणको वरदान”को उचित प्रयोगको सम्बन्धमा विशेष निर्देशन दिइएको छ र यसको कारण चाहिँ सम्भवत दुईवटा हुन सक्छ ।

पहिलो, उच्चारणका वरदानहरू मण्डलीको सभामा प्रायः गरेर धेरैजसो प्रयोग गरिएका हुन्छन्, जब कि प्रकाशका वरदानहरू र शक्तिका वरदानहरू प्रायः जसो अति थोरै रूपमा प्रयोग हुने गरेका हुन्छन् । त्यसैकारण, मण्डलीमा धेरै जसो प्रकट गरिनको लागि वरदानहरूको सम्बन्धमा हामीले प्रायः जसो धेरै निर्देशन दिनु आवश्यक छ ।

दोस्रो, उच्चारण गर्ने वरदानहरूलाई मानव सहमतिको उच्च तहमा राखिनु पर्दछ जस्तो देखिन्छ, र त्यसैकारण, ती वरदानहरू बेठीक ढङ्गमा प्रयोग गर्ने गरिएको पाइन्छ । चँगाईको वरदानहरूभन्दा अगमवाणीको वरदान धेरै सजिलो गरी थपिन सक्छ र त्यसलाई गुमाउन पनि सकिन्छ ।

As the Spirit Wills

आत्माका इच्छा अनुसार

आत्माको इच्छा अनुसार नै पवित्र आत्माका वरदानहरू दिइएको हुन्छ, र यो कुनै मानिसले इच्छा गरे अनुसार दिइएको हुँदैन भनेर महसुस गर्नु अति नै महत्वपूर्ण छ । यस बारेमा बाइबलले अभै स्पष्ट गर्दछ : “तर यी सबै उनै एक पवित्र आत्माका कामहरू हुन्, उहाँले हरेकलाई उहाँको इच्छा अनुसार वरदान दिनु हुन्छ” (१ कोरिन्थी १२:११) ।

“परमेश्वरले पनि चिन्हहरू, अचम्भका कामहरू, विभिन्न आश्चर्यकर्महरू र उहाँको आफ्नो इच्छा बमोजिम बाँडिएका पवित्र आत्माका वरदानहरूद्वारा यस कुराको गवाही दिनु भयो” (हिब्रू २:४) ।

कुनै पनि व्यक्ति निश्चित वरदानमा एकदम निर्धक्कसाथ प्रयोग गरिएको हुन सक्छ, तर कसैले पनि ती कुनै वरदानहरूको अधिकार पाएको हुँदैन । तपाईं केवल एकचोटि आश्चर्यकर्म गर्नलाई अभिषेक गरिनु भएकोले मात्र तपाईंले जुन बेला आफूलाई इच्छा लाग्छ

त्यही बेला आश्चर्यकर्मको कार्य गर्न सक्नु हुन्छ भन्ने होइन, न त तपाईं आश्चर्यकर्म गर्नको लागि त्यही वरदानद्वारा नै प्रयोग गरिन सक्नु हुनेछ भन्ने कुरा पक्का हुन्छ ।

हामी प्रत्येक वरदानको केही बाइबलिय उदाहरणहरूलाई छोटकारीमा अध्ययन र विचार गर्नेछौं । परमेश्वरले धेरै अद्वितीय तरिकाले आफ्नो अनुग्रह र शक्ति प्रकट गर्न सक्नु हुन्छ, त्यसैले हरेकचोटि प्रत्येक वरदानहरू कसरी प्रयोग हुनेछन् भनेर वास्तविक तवरले परिभाषित गर्न असम्भव हुन्छ भन्ने कुरालाई मनमा राख्नुहोस् । यसको अतिरिक्त, धर्मशास्त्रमा ती नौवटै आत्मिक वरदानहरूको परिभाषाहरू दिइएको छैन— हामीहरूसँग भएका जति सबै तिनीहरूका नामहरू मात्र हुन् । यसरी हामीले बाइबलमा भएका उदाहरणहरूलाई मात्र हेर्न सक्छौं र प्रत्येक व्यक्ति कुन नाममा रहनसक्छ भनेर निर्णय गर्ने प्रयत्न गर्न सक्छौं, र अन्ततोगत्वा, तिनीहरूको विभिन्न तवरले प्रकट भएको कुराद्वारा नै परिभाषित गर्न सक्छौं । पवित्र आत्माले अलौकिक वरदानहरूद्वारा आफूलाई विभिन्न तवरले प्रकट गर्न सक्नु हुने भएकोले, हामीले हाम्रो परिभाषाहरूमा धेरै कठोर हुन खोज्नु बुद्धिमानी हुँदैन । केही वरदानहरू वास्तवमा अरु धेरै वरदानहरूसँग सयुक्त पनि हुन सक्छन् । यी हरफहरूमा पावलले लेखेका छन्: “अब वरदानहरू विभिन्न किसिमका छन्, तर पवित्र आत्मा एउटै हुनु हुन्छ । कामहरू (वा परिचालन हुने) धेरै किसिमका छन्, तर उनै परमेश्वरले हरेकलाई ती काम गर्ने प्रेरणा दिनु हुन्छ । तर हरेकको हितको लागि नै पवित्र आत्माको काम प्रकट हुन हरेकलाई दिइएको छ” (१ कोरिन्थी १२:४-७) ।

The Power Gifts शक्तिका वरदानहरू

(१) चंगाईका वरदानहरू (The gifts of healing): चंगाईका वरदानहरू विरामी मानिसलाई निको पार्ने कामको लागि प्रयोग गरिन्छन् । ती वरदानहरू प्रायः गरेर निश्चित रूपमा शारीरिक तवरले विरामी भएका मानिसहरूलाई निको पार्नको लागि प्रयोग गरिने अलौकिक साधनहरू हुन्, र त्यस कुराको लागि प्रश्न गर्ने म कुनै कारण देख्न सक्तिन । अगाडिका अध्यायहरूमा प्रभु येशूले प्रकट गर्नुभएको चंगाईको वरदान सम्बन्धी एउटा उदाहरण हामीले विचार गरिसकेका छौं, जब उहाँले बेथस्दा दहको कूजो मानिसलाई निको पार्नु भएको थियो (हेर्नुहोस् यूहन्ना ५:२-१७) ।

परमेश्वरले एलिशालाई एउटा मूर्तिपूजक सिरियाको (आरामको) कुष्ठरोगी नामानलाई निको पार्नको लागि प्रयोग गर्नु भयो (हेर्नुहोस् २ राजा ५:१-१४) । लूका ४:२७ मा नामानको चंगाईको बारेमा प्रभु येशूले भन्नु भएका वचनहरूलाई जाँज गर्दै जब हामी सिक्दछौं, तब एलिशाले इच्छा गरेको जुनसुकै बेला पनि कुनै कुष्ठरोगीलाई निको पार्न सकेनन् भन्ने कुरा हामी थाहा पाउँदछौं । अचानक उनी अलौकिक रूपमा नामानलाई यर्दन नदीमा सातपल्ट डुबुल्की मार्नको लागि निर्देशन दिन प्रेरित भएका थिए र अन्तमा नामानले उनको आज्ञालाई पालन गर्नु पर्यो, जसको परिणामस्वरूप नामानको कुष्ठरोग निको भयो ।

परमेश्वरले पत्रुसलाई सुन्दर भन्ने ढोकामा लङ्गडो मानिसलाई चंगाईको वरदानद्वारा निको पार्नको लागि प्रयोग गर्नु भयो (प्रेरित ३:१-१०) । लङ्गडो मानिसले मात्र त्यहाँ चंगाई पाएन, तर पत्रुसको मुखबाट धेरै मानिसहरूले सु-समाचार सुन्नको लागि समेत त्यहाँ अलौकिक चिन्हको

कार्य भएको थियो, र त्यसको परिणामस्वरूप करीब पाँच हजार मानिसहरू त्यो दिन मण्डलीमा थपिएका थिए । चँगाईको वरदानले विरामी मानिसहरूलाई चँगाई गर्नुको साथै उद्धार नपाएका मानिसहरूलाई खीष्टमा डोच्याउने उद्देश्यमा काम गर्दछ ।

त्यो दिन भेला भएका मानिसहरूलाई जब पत्रुसले सन्देश बाँडिरहेका थिए, त्यो बेला उनले यसो भने: “इस्राएलका मानिस हो, यस कुरामा तपाईंहरू किन अचम्भ मान्नु हुन्छ, अथवा हाम्रो आफ्नै शक्ति वा भक्तिद्वारा हामीले यसलाई हिँड्ने तुल्याए जस्तै किन वाल्ल परेर हामीलाई हेर्नु हुन्छ” (प्रेरित ३:१२) ?

पत्रुसले आफूभित्र उनले पाएको कुनै पनि शक्तिको कारणले, वा उनको महान् पवित्रताको कारणले त्यो लङ्गडो मानिसलाई चँगाई गर्नको लागि उनलाई परमेश्वरले प्रयोग गर्नु भएको थिएन भनी थाहा पाएका थिए । पत्रुसले यो आश्चर्यकर्म गर्नु भन्दा दुई महिना अगाडि मात्रै प्रभु येशूलाई मैले कहिले चिनेकै छुईन भनी उहाँलाई इन्कार गरेको कुरालाई सम्भन्नुहोस् । प्रेरितको पुस्तकको पहिलो पानाहरूमा परमेश्वरले पत्रुसलाई अचम्भ तरिकाले प्रयोग गर्नु भएको तथ्य कुराको आधारमा हामी भन्न सक्छौं, कि परमेश्वरले आफ्नो इच्छा अनुसार हामीलाई पनि प्रयोग गर्नु हुनेछ ।

त्यो मानिस कसरी चँगाई भएको थियो भनेर जब पत्रुसले वयान गर्ने प्रयत्न गरे, तब उनले उच्च तवरले “चँगाईको वरदान”लाई श्रेणीबद्ध गर्ने काम गरेको हुन सक्छ । पत्रुस र यूहन्ना त्यस लङ्गडोको छेउ भएर जाँदै गर्दा उनले अचानक त्यस मानिसलाई चँगाई गर्नको लागि विश्वाससाथ आफूलाई अभिषिक्त भएको पत्रुसले पाए । त्यसैले, उनले त्यस मानिसलाई प्रभु येशूको नाउँमा उठेर हिड्नुलाई आज्ञा गरे, त्यसको दाहिने हातमा पत्रुसले जुसुक्क उठाई दिए । अनि त्यो लङ्गडो मानिस, “हिँड्दै, उफ्रदै र परमेश्वरको स्तुति गर्न” थाल्यो । पत्रुसले यसलाई यस प्रकारले वर्णन गरे: “उहाँको नाउँमाथि गरेको विश्वासले र उहाँकै नाउँले तपाईंहरूले देखेका र जानेका यस मानिसलाई बलियो तुल्यायो, प्रभु येशूबाट पाएको विश्वासले यस मानिसलाई तपाईंहरू सबैका सामुन्ने पूरा निको पायो” (प्रेरित ३:१६) ।

लङ्गडो मानिसलाई हातले उठाएर हिडाउनको लागि विशेष प्रकारको विश्वास नै चाहिन्छ । यो विशेष प्रकारको “चँगाईको वरदान” को कार्य पूरा गर्नको लागि त्यस मानिसमा विश्वास हाली दिनु पनि त्यतिकै महत्वपूर्ण हुन्छ ।

यो वरदान बहुवचनमा (त्यो चाँहि चागाईको वरदानहरू हो) हुनुको कारण चाँहि विभिन्न प्रकारका रोग विमारहरूलाई निको पार्ने त्यहाँ विभिन्न प्रकारका चँगाईका वरदानहरू भएकोले गर्दा हो भनेर केही मानिसहरूले सल्लाह दिएका छन् । जोहरू निर्धक्क रूपमा चँगाईको वरदानहरूमा चलाइएका मानिसहरू छन् तिनीहरूले कहिले-काँही अरु रोग-विमारहरूभन्दा धेरै विशिष्ट रूपमा तिनीहरूको आफ्ना सेवकाइहरूद्वारा रोग-विमारहरू निको भएको कुरा पत्ता लगाएका छन् । उदाहरणको लागि, प्रचारक फिलिपले पक्षघाती र लङ्गडाहरूलाई विशेष गरेर निको पार्न सफल भएको देखिन्छ (प्रेरित ८:७) । उदाहरणको लागि, बिगतको शताब्दीमा, अन्धा वा बहिरा वा हृदयको समस्याहरू भएका र यस्तै अरु समस्याहरू भएका मानिसहरूलाई निको पार्न महान रूपमा सफल भएका केही प्रचारकहरूले तिनीहरूमा प्रकट भएका “चँगाईका वरदानहरूमा भर परेका थिए ।

(२) The gift of faith and the working of miracles – विश्वास र आश्चर्य कर्मका कामहरू गर्ने वरदान :

विश्वास र आश्चर्य कर्मका कामहरू गर्ने वरदान विश्वासको वरदान र आश्चर्य कर्मका कामहरू गर्ने वरदान एकदम उस्तै खाले देखिन्छन् । ती दुवै वरदानहरूका साथ अभिषेक गरिएको व्यक्तिले असम्भव देखिने कुराको लागि समेत पनि अचानक रूपमा विश्वास प्राप्त गरी हाल्दछ । ती दुवैको बीचको भिन्नतालाई प्रायः गरेर यस प्रकारले वर्णन गरिएको हुन्छ : विश्वासको वरदानको साथ अभिषेक गरिएको व्यक्तिले आश्चर्यकर्म गर्ने वरदान पनि प्राप्त गरोस् भनी उसलाई विश्वास दिइएको हुन्छ, जहाँ आश्चर्यकर्मको कार्यहरू गर्ने वरदानको साथ त्यस व्यक्तिलाई अर्कोको लागि आश्चर्यकर्मको काम गर्नको निम्ति विश्वास दिइएको हुन्छ ।

कहिले-काँही विश्वासको वरदान “विशेष विश्वासको” रूपमा उल्लेख भएको हुन्छ, किनभने यो विश्वासको तत्कालीन रूपमा प्रदान गरिएको कुरा हो, जुन सामान्य विश्वासदेखि पर नै जाँदछ । सामान्य विश्वास परमेश्वरको प्रतिज्ञा सुनाइबाट आउँछ, जहाँबाट विशेष विश्वास पवित्र आत्माद्वारा निश्चित रूपमा प्रदान गरिएर आउँदछ । जोहरूले यो विशेष विश्वासको वरदानलाई अनुभव गरेका छन्, तिनीहरूले असंभव कुरालाई पनि संभव हुन्छ भनेर मान्दछन्, र वास्तवमा तिनीहरू शंका गर्नलाई असम्भव ठान्दछन् । त्यही कुरो आश्चर्यकर्म गर्ने वरदानको लागि पनि सत्य हुन्छ ।

दानिएलका तीनजना साथीहरू सद्रक, मेशक र अवेदनगोको कथाले कसरी “विशेष विश्वास” ले शंका गर्ने कुरालाई असम्भव बनाई दिन्छ भनेर एउटा अति नै उत्तम उदाहरणको प्रबन्ध गरी दिन्छ । जब तिनीहरूलाई राजाको मूर्तिको सामु दण्डवत गर्न लगाइयो र तिनीहरूले मूर्तिलाई दण्डवत गर्न अस्वीकार गरेकोले आगोको भट्टीमा फालियो, तिनीहरू सबैलाई विशेष विश्वासको वरदान दिइएको थियो । जिउँदै बलिरहेको आगोको भट्टीमा फालिदाँखेरि त्यसबाट बाँच्नको लागि साधारण विश्वासभन्दा पनि बढीको आवश्यकता हुन्छ । आउनुहोस् अब हामी यी तीनजना जवान मानिसहरूले राजाको सामु प्रस्तुत गरेको विश्वासलाई हेरौं ।

शद्रक, मेशक र अवेदनगोले राजालाई जवाब दिए, “हे नबुकदनेसर यस सम्बन्धमा हजुरको अगि हाम्रो आफ्नै पक्षमा भन्नु पर्ने आवश्यकता केही छैन । हे महाराजा, (यदि हामीहरू दन्किरहेको आगोको भट्टीमा फालियौं भने) हामीले सेवा गरेका परमेश्वरले हामीलाई यसबाट बचाउन सक्नु हुनेछ, र हजुरको हातबाट छुटकारा दिनु हुनेछ । तर हामीलाई उहाँले यसो नगर्नु भए तापनि, हे महाराजा हामी हजुरका देवताहरूको सेवा गर्ने छैनौं, न ता हजुरले स्थापना गर्नु भएको सुनको मूर्तिलाई नै दण्डवत गर्नेछौं भनी हजुरलाई थाहा होस् भन्ने हामी चाहन्छौं (दानिएल ३:१६-१८) ।

तिनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिनुभन्दा अगि पनि त्यो वरदान परिचालित थियो भन्ने कुरालाई ध्यान दिनुहोस् । परमेश्वरले तिनीहरूलाई छुटकारा गर्नु हुनेछ भन्ने कुराको लागि तिनीहरूको मनमा शंका छँदै थिएन ।

दुष्ट राजा आहाबको शासन कालमा साँडे तीन वर्षको अनिकालभरि हरेक दिन कागद्वारा एलियालाई खुवाइएको बेला उनमा विशेष विश्वासको वरदान परिचालित थियो (हेर्नुहोस् २ राजा १७:१-६) । दैनिक बिहान र बेलुका तपाईंको लागि खानेकुरा ल्याई दिने काममा चराहरूलाई परमेश्वरले प्रयोग गर्नु भएको होस् भन्नको लागि परमेश्वरमा भरोसा गर्नलाई सामान्य विश्वासभन्दा पनि बढी हुन आवश्यक हुन्छ । हरेक दिन कागले हाम्रो निम्ति खानेकुरा ल्याई दिनेछ भनेर परमेश्वरले आफ्नो वचनमा कही पनि प्रतिज्ञा गर्नु भएको छैन, तापनि, हामीले हाम्रा खाँचोहरू पूरा होस् भनेर परमेश्वरलाई प्रयोग गर्न सक्छौं— किनभने त्यो नै प्र तिज्ञा हो (हेर्नुहोस् मत्ती ६:२५-३४) ।

मोशाको सेवकाइद्वारा आश्चर्यकर्मको वरदान निरन्तर रूपमा संचालित थियो । उनले लाल समुद्रलाई दुई भाग पारेको बेला (हेर्नुहोस् प्रस्थान १४:१३-३१) र मिश्रभरि नै धेरै खाले विपत्तिहरू आएको बेला पनि उनी यस वरदानमा परिचालित थिए ।

प्रभु येशूले केही रोटी र केही माछाहरूलाई बृद्धि गरिदिएर ५००० जनालाई खुवाउनु भएको बेला उहाँ आश्चर्यकर्मको काम गर्ने वरदानमा परिचालित हुनु भएको थियो (हेर्नुहोस् मत्ती १४:१५-२१) ।

पावलले एलुमास भन्ने जादुगरलाई केही समयसम्म अन्धो तुल्याई दिए, किनभने त्यसले साइप्रसको टापुमा पावलको सेवकाइलाई बाधा दिइरहेको थियो, त्यो पनि आश्चर्यकर्मको वरदानको एउटा उदाहरण हो (हेर्नुहोस् प्रेरित १३:४-१२) ।

The Revelation Gifts

प्रकाशको वरदान

(१) ज्ञानको वचन र बुद्धिको वचन: ज्ञानको वचनको वरदानलाई प्रायः गरेर विगत वा वर्तमानको बारेमा निश्चित सुचना प्रदान गर्ने आकस्मिक अलौकिक वरदानको रूपमा परिभाषित गरिएको छ । सर्वज्ञानी परमेश्वरले कुनै बेला ज्ञानको थोरै भाग प्रदान गरी दिनु हुनेछ, सायद त्यसैले ज्ञानको वचन भनिन्छ । शब्द (वचन) वाक्यको एउटा अंश हो, र ज्ञानको शब्द (वचन) पनि परमेश्वरको ज्ञानको एउटा अंश हो ।

बुद्धिको वचन पनि ज्ञानको वचन जस्तै नै हो, तर यसलाई प्रायः गरेर भविष्यमा हुन आउने घटनाहरूको बारेमा ज्ञान दिनलाई प्रदान गरिने आकस्मिक अलौकिक वरदानको रूपमा परिभाषित गरिएको छ । बुद्धिको वचनको अवधारणा सामान्यतया भविष्यमा हुन आउने घटनासँग समावेश हुन्छ । फेरि पनि, यी परिभाषाहरू अलिक चिन्तनशील हुन्छन् ।

अब हामी पुरानो करारमा भएको ज्ञानको वचनको एउटा उदाहरण हेरौं । सिरियाको कुष्ठरोगी नामानलाई एलिशाले शुद्ध पारी दिइसके पश्चात्, नामानले एलिशालाई उसको चँगाईको निम्ति कृतज्ञ भएर ठूलो धनराशी दिए । नामानको चँगाईको निम्ति कृतज्ञ भएर ठूलो धनराशी दिए । नामानको चँगाई परमेश्वरद्वारा उहाँको अनुग्रहले भएको थियो भनेर सोच्नुभन्दा मोल तिरेर किनिएको हो भनेर कसैले पनि सोच्न नपाओस् भनेर एलिशाले त्यो उपहार लिन मानेनन् । जे भए तापनि, एलिशाको चाकर गेहजीले व्यक्तिगत सम्पत्ति हासिल गर्ने एउटा सुवर्ण अवसर देख्यो, र त्यसले गोप्य रूपमा सुटुक्कै नामानलाई दिन तैयार गरिएको उपहार लियो । उसले छल गरेर लिएको चाँदीहरू लुकाई सकेपछि, गेहजी एलिशाको सामु देखा पऱ्यो । त्यसपछि हामी पढ्दछौं, “अनि एलिशाले त्यसलाई सोधे, “गेहजी, तँ कहाँ गएको थिइस् ?” गेहजीले जवाफ दियो, “जब ती मानिस आफ्नो रथबाट ओर्लेर तँलाई भेट्न फर्कदा के मेरो आत्मा तँसित थिएन र (२ राजा ५:२५ ख- २६ क) ?

परमेश्वर, जसले पूर्ण रूपमा राम्रोसित गेहजीको फोहोरी कार्यको बारेमा जान्नु भएको थियो, उहाँले नै अलौकिक रूपमा त्यो कुरा एलिशालाई प्रकट गरी दिनु भयो । यस कथाले यो कुरा स्पष्ट गर्दछ, कि जे भए तापनि, एलिशाले ज्ञानको वचन प्राप्त गरेका थिएनन् , यसको मतलब सबै समयमा उनले हरेक व्यक्तिको बारेमा जान्दैनथे । यदि कुरो त्यस्तो हुन्थ्यो भने, गेहजीले कहिले पनि आफ्नो पापको अभिप्राय राख्ने थिएन । परमेश्वरले एलिशालाई कहिले –

काँही मात्रै विशेष अवसर पारेर अलौकिक तरिकाले ती कुराहरू प्रकट गरी दिनु हुन्थ्यो र उनले ती त्यस्ता कुराहरू थाहा पाउँदथे । पवित्र आत्माको इच्छा बमोजिम वरदान परिचालन हुन्छ ।

सामरियाको इनारमा प्रभु येशूले भेट्नु भएकी स्त्रीलाई उहाँले त्यसका पाँचवटा लोग्नेहरू भैसकेका छन् भनी भन्नु भएको बेला उहाँ ज्ञानको वचनको वरदानले परिचालित हुनु भएको थियो (हेर्नुहोस् यूहन्ना ४:१७-१८) ।

हननिया र सफिराले आफ्नो जमीन बेचेर त्यसको पूरै रकम मण्डलीलाई बुझाउने सम्बन्धमा तिनीहरूले मण्डलीको सभालाई नै भुट बोलेको कुरा जब पत्रुसले अलौकिक रूपमा चाल पाए, त्यति बेला उनी यही वरदानमा चलाइएका थिए (हेर्नुहोस् प्रेरित ५:१-११) ।

बुद्धिको वचनको वरदानको सम्बन्धमा चाँहि हामीले सारा पूरानो करारका अगमवक्ताहरूभरि नै हेर्‍यौं भने स्पष्ट रूपमा यो वरदान प्रकट भएको देख्दछौं । जब-जब तिनीहरूले भविष्यमा हुन आउने घटनाहरूको बारेमा भविष्यवाणी गरे, त्यो बेला बुद्धिको वचनको वरदान परिचालन भएको हुन्थ्यो । प्रभु येशूलाई पनि यो वरदान दिइएको थियो । उहाँले यरुशलेमको विनाशको बारेमा, आफ्नै कूसीकरणको बारेमा, र उहाँको दोस्रो आगमन हुनुभन्दा अगाडि संसारमा के-के घटनाहरू हुनेछन् भनेर समेत अगमवाणी गर्नु भयो (हेर्नुहोस् लूका १७:२२-३६, २१:६-२८) ।

महासंकष्टको समय अवधीको न्यायको रूपमा के हुनेछ भनेर प्रेरित यूहन्नालाई प्रकट गरी दिएर उनलाई यस वरदानको लागि प्रयोग गरिएको थियो । यी कुराहरू उनले प्रकाशको पुस्तकभरि नै हाम्रो लागि उल्लेख गरी दिएका छन् ।

(२) आत्माहरू छुट्याउने वरदान: आत्माहरू छुट्याउने वरदानलाई प्रायः गरेर अलौकिक क्षमताकासाथ देख्न वा आत्मिक क्षेत्रमा के भइरहेको छ भनेर थाहा पाउने क्षमता भनेर परिभाषित गरिएको छ ।

विश्वासीको आँखा वा मनबाट देखिएको दर्शनलाई आत्माहरू छुट्याउने वरदानको रूपमा वर्गीकरण गर्न सकिन्छ । यो वरदान पावलले धेरै अवसरहरूमा देखेभैं स्वर्गदूतहरू, दुष्टात्माहरू, वा प्रभु येशूलाई समेत देख्नको लागि विश्वासीलाई अनुमति दिन प्रदान गरिएको हुन्छ (हेर्नुहोस् प्रेरित १८:९-१०, २२:१७-२१, २३:११) ।

जब एलिशा र उनको चाकरलाई सिरियाको सेनाहरूद्वारा सताउने काम भयो, तब तिनीहरूले आफूलाई दोथानको शहरमा घेरा हालिएको पाए । त्यस अवस्थामा, एलिशाको चाकर ले शहरको पर्खालतिर हेर्‍यो र ठूलो सैन्यदललाई शहरलाई घेरा हालिरहेको देख्यो र त्यस बारेमा उसले ध्यान पुऱ्यायो : “त्यसै (एलिशा) ले जवाफ दिए, “नडरा, हामीसँग भएकाहरू उनीहरूसँग भएकाहरूभन्दा धेरै छन् ।” तब एलिशाले यसो भनेर प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, यसको आँखा खोली दिनुहोस् , र यसले देखोस् ।” अनि परमप्रभुले त्यस चाकरको आँखा खोली दिनु भयो, र त्यसले एलिशाका वरिपरिका डाँडाहरू, अग्निमय घोडाहरू, र रथहरूले भरिएको देख्यो” (२ राजा ६:१६-१७) ।

स्वर्गदूतहरू आत्मिक घोडाहरू र आत्मिक रथहरूमा रहेर वरिपरि भएको कुरा तपाईंलाई थाहा छ ? तपाईंले तिनीहरूलाई एक दिन स्वर्गमा देख्नु हुनेछ, तर एलिशाको चाकर लाई यसै पृथ्वीमा त्यो देख्ने क्षमता प्रदान गरियो ।

यही वरदानद्वारा, विश्वासीले दुष्टात्माले कसैलाई दुःख दिइरहेको कुरा र कस्तो प्रकारको आत्मा हो भन्ने कुरा थाहा पाउने क्षमता प्राप्त गर्दछ ।

यो वरदान आत्मिक क्षेत्रको कुरालाई देख्ने कुरामा मात्रै समावेश हुँदैन तर आत्मिक क्षेत्रमा भएका जुनसुकै कुरालाई समेत पत्ता लगाउने कुराको लागि पनि समावेश हुन्छ । उदाहरणको लागि, यो आत्मिक क्षेत्रको कुरा, जस्तै परमेश्वरको आवाज सुन्ने कुराको निमित्त पनि समावेश हुन सक्छ ।

अन्तमा, यो वरदान “आत्मा छुट्याउने वरदान” को रूपमा कसै-कसैले साँचेको जस्तो होइन । यो वरदान पाएको छु भनी दाबी गर्ने मानिसहरूले कहिले-काँही तिनीहरूले अरुहरूको विचारहरू पत्ता लगाउन सक्छन् भनेर विचार गर्दछन्, तर तिनीहरूको वरदानलाई ठीक प्रकारले वर्णन गर्नु हो भने, त्यो त “आलोचना र अरुहरूको न्याय गर्ने वरदान” मात्र हो । सत्य कुरा चाहिँ, तपाईंले उद्धार पाउनुभन्दा अगाडि संभवतः त्यो “वरदान” तपाईंसँग थियो, अनि अहिले चाहिँ तपाईंले उद्धार पाई सक्नु भएको छ, परमेश्वरले तपाईंलाई यसबाट सँधैँको लागि छुटकारा दिन चाहनु हुन्छ ।

The utterance Gifts

उच्चारणका वरदानहरू

(१) अगमवाणीको वरदान : अगमवाणीको वरदान वक्ताको चिरपरिचित भाषामा ईश्वरिय प्रेरणाद्वारा बोल्नको लागि प्रदान गरिएको आकस्मिक अलौकिक क्षमता हो । यो सँधैँ “परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ” भन्ने कुराबाट सुरु हुनसक्छ ।

यो वरदान प्रचार गर्ने वा शिक्षा दिने वरदान होइन । प्रेरणा भएको प्रचार र शिक्षा अगमवाणीको तत्वमा सुचित हुन्छन्, किनभने तिनीहरू पवित्र आत्माद्वारा अभिषिक्त भएका हुन्छन्, तर तिनीहरू यसको गम्भीर अर्थमा अगमवाणी भने होइनन् । धेरैचोटि अभिषिक्त प्रचारक वा शिक्षकले आकस्मिक प्रेरणाद्वारा उनले त्यो भनिएको कुरा भन्नको लागि योजना बनाएका थिएनन् भनेर भन्दछन्, तर त्यो वास्तवमा अगमवाणी होइन, यद्यपि म यसलाई अगमवाणिय भनेर विचार गर्न सक्छु ।

अगमवाणीको वरदान आफैँले निर्माण गर्ने, उत्साह दिने तथा सान्त्वना दिने कुरामा सेवा पुऱ्याउँदछ : “तर अगमवाणी बोल्ने हरेकले मानिसहरूसँग नै बोल्दछ, तिनीहरूका आत्मिक बृद्धि, उत्साह र सान्त्वनाको निमित्त उ बोल्दछ” (१ कोरिन्थी १४:३) ।

यसरी, अगमवाणीको वरदान आफैँले प्रकाश भन्ने कुरा सुचित गर्दैन । यसको मतलब, यसले ज्ञानको वचन र बुद्धिको वचनले प्रकाश पारेको जस्तो विगत, वर्तमान, वा भविष्यको बारेमा कुनै पनि कुरा प्रकट गर्दैन । जे भए तापनि, मैले पहिले नै उल्लेख गरेको जस्तै, पवित्र आत्माका वरदानहरूले एक अर्कामा मिलेर काम गर्न सक्छन्, अनि त्यसै गरेर ज्ञानको वचन वा बुद्धिको वचनको वरदानले अगमवाणीको वरदानको लागि काम गर्न सक्छन् ।

जब हामी मण्डलीको सभामा उभिएर कसैले भविष्यमा हुने कुराको बारेमा अगमवाणी बोलेको सुन्छौं, हामी साँच्चैँ नै अगमवाणी मात्र सुनेका हुँदैनौं, तर हामीले अगमवाणी समेत भएको बुद्धिको वचन पनि अगमवाणीद्वारा सुनिरहेका हुन्छौं । सामान्य अगमवाणीको वरदान “परमप्रभु र उहाँको सामर्थ्यमा बलवान होऊ” र “म तँलाई कहिले छोड्ने छुइन र त्याग्ने छुइन” भनेर बाइबलबाट कसैले उत्साहको वचन पढेको जस्तै लाग्दछ ।

नयाँ करारको अगमवाणीले कुनै नकारात्मक कुरा कहिले पनि सुचित गर्दैन, नत्रभने यसले “आत्मिक वृद्धि, उत्साह र सान्त्वना” को विचारणिय अवस्थामा सुहाउँदो हुने थिएन भनेर केही मानिसहरू सहमत भएका हुन्छन् । जे भए तापनि, त्यो कुरा सत्य होइन । परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई भन्नु हुने कुरालाई सीमित पार्नु भएको, तिनीहरूले “सकारात्मक” ठानेको कुरालाई तिनीहरूले केही गाली पाउन योग्यका छन् कि छैनन् कसैले आफैलाई परमेश्वरभन्दा माथि उठाउन उसलाई अनुमति दिएको जस्तो मात्रै हो । वास्तवमा गाली निर्माण गर्न र उत्साह दिनको लागि काम लाग्ने श्रेणीमा आवद्ध हुनसक्छ । यूहन्नाको प्रकाशमा उल्लेख गरिएको एशियामा भएका सातवटा मण्डलीहरूलाई प्रभुले दिनु भएको सन्देशलाई म विचार गर्दछु , त्यो सन्देशमा निश्चय पनि गाली गरिएको कुरा समावेश भएको छ । के हामीले ती कुराहरूलाई छाँटेर अलग गरी दिने त ? मलाई त त्यस्तो लाग्दैन ।

(२) विभिन्न भाषाहरू बोल्ने वरदान र भाषाहरूको अर्थ खोल्ने वरदान: विभिन्न भाषाहरू बोल्ने वरदान बोल्ने मानिसले पनि नजानेको भाषा बोल्नको लागि दिइएको आकस्मिक अलौकिक क्षमताको वरदान हो । सामान्यतया यो वरदान भाषाहरूको अर्थ खोल्ने वरदानसँग सम्बन्धित हुन्छ, जुन चाहिँ नजानिएको भाषामा के भनिएको हो भनेर त्यसको अर्थ खोल्नको लागि दिइएको आकस्मिक अलौकिक क्षमता हो ।

यस वरदानलाई भाषाको अर्थ खोल्ने वरदान भनिन्छ तर अनुवाद गर्ने वरदान भनेर यसलाई भनिदैन । त्यसैले अन्य भाषामा आएको सन्देशलाई शब्द-शब्दमा अनुवाद हुनु पर्छ भनेर हामीले आशा गर्नु हुँदैन । त्यसकारणले गर्दा अन्य भाषामा छोटो सन्देश पाउनु र लामो व्याख्या अथवा अर्थ खोलाई पाउनु सम्भव हुन्छ ।

अन्य भाषाको अर्थ खोलाइको वरदान अगमवाणी जस्तै हुन्छ, किनभने यसमा पनि आफैमा प्रकाश हुँदैन र सामान्यतया यो आत्मिक वृद्धि, उत्साह र सान्त्वनाको लागि हुन्छ । १ कोरिन्थी १४:५ अनुसार अन्य भाषा जोड अर्थ खोलाई बराबर अगमवाणी भनेर पनि हामी प्रायः गरेर भन्न सक्छौं : “मण्डलीको आत्मिक वृद्धिको निमित्त कसैले अर्थ खोली दिएन भने अन्य भाषामा बोल्नेभन्दा अगमवाणी बोल्ने श्रेष्ठ हो ।”

मैले अगाडि नै भनेभैं, शक्तिका वरदानहरूमा कसरी परिचालित हुने भनेर बाइबलमा केही पनि निर्देशन दिइएको छैन, थोरै मात्र प्रकाशका वरदानहरूमा कसरी परिचालित हुने भनेर निर्देशन दिइएको छ, तर उच्चारणको वरदानहरूमा भने कसरी परिचालित हुने भनेर धेरै निर्देशन दिइएको छ । किनभने कोरिन्थको मण्डलीमा उच्चारणका वरदानहरूलाई परिचालन गर्ने सम्बन्धमा केही गोलमाल भएको थियो, पावल प्रायः पहिलो कोरिन्थीको पूरै चौधवटै अध्यायमा त्यही विषयमा समर्पित भएर केन्द्रित भएका छन् ।

सर्वप्रथम, अन्य भाषामा बोल्दा उचित प्रकारले प्रयोग हुने भाषाको बारेमा समस्या हुने गर्दछ, किनभने पवित्र आत्मामा वृत्तिष्मा हुनु भन्ने विषय वर्णन गरिएको अध्यायमा हामीले पहिले नै सिक्सकेको जस्तै गरेर पवित्र आत्मामा वृत्तिष्मा भएको हरेक विश्वासीसँग उसले इच्छा गरे बमोजिम अन्य भाषामा प्रार्थना गर्ने क्षमता हुन्छ । कोरिन्थको मण्डलीका विश्वासीहरू तिनीहरूको मण्डलीको सभाको समयमा धेरै जसो अन्य भाषामा बोल्ने गर्दथे, तर थोरै जसो गरेर यो कुरा सीमादेखि धेरै बाहिर गएको थियो ।

The Different uses of other Tongues

अन्य भाषाका विभिन्न प्रयोगहरू

अन्य भाषाको प्रयोग सार्वजनिक रूपमा व्यक्तिगत रूपमा प्रयोग गर्ने कुराको बीचमा के फरक छ भनेर हामीले बुझ्नु अत्यन्तै महत्वपूर्ण कुरा हो । जुनसुकै समयमा पनि पवित्र आत्माको बन्धन पाएको विश्वासीले अन्य भाषामा बोल्न सके तापनि, यसको मतलब यो होइन, कि परमेश्वरले उसलाई विभिन्न भाषाहरू बोल्ने सार्वजनिक वरदान दिएर त्यसमा प्रयोग गर्नु हुन्छ । अन्य भाषामा बोल्ने प्राथमिक प्रयोग हरेक विश्वासीको व्यक्तिगत उपासनामय जीवनमा हुन्छ । जे भए तापनि, कोरिन्थीका विश्वासीहरू कुनै पनि अर्थ खोलाईबिना नै सार्वजनिक रूपमा संगसंगै आएर अन्य भाषामा बरबराउने गर्दथे र वास्तवमा यसबाट कसैलाई पनि सहायता पुगेको थिएन र कसैको पनि आत्मिक वृद्धि भएको थिएन (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:६-१२, १६-१९, २३, २६-२८) ।

अन्य भाषाको सार्वजनिक र व्यक्तिगत प्रयोगको बीचको फरक छुट्याउने एउटा तरिका चाँहि व्यक्तिगत रूपमा अन्य भाषामा प्रार्थना गर्नु र विभिन्न भाषामा सार्वजनिक रूपमा बोल्नुको प्रयोजनलाई छुट्याउनु हो । पावलले कोरिन्थीका विश्वासीहरूलाई लेखेको पहिलो पत्रको चौध अध्यायमा यी दुवैको प्रयोगको बारेमा उल्लेख गर्दछन् । ती भिन्नताहरू चाँहि के के हुन् त ?

जब हामी अन्य भाषामा प्रार्थना गर्दछौं, तब हाम्रो आत्माले परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दछ (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:२, १४) । तर, जब अचानक कोही विभिन्न भाषाहरू बोल्ने वरदानकासाथ अभिषिक्त हुन्छ र बोल्दछ भने, त्यो चाँहि मण्डलीको सभाको लागि परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:५) र यो चाँहि अर्थ खोली दिएपछि मात्र बुझिन्छ ।

धर्मशास्त्र अनुसार, हामीले इच्छा गरे अनुसार हामी अन्य भाषामा प्रार्थना गर्न सक्छौं (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:१५), तर विभिन्न भाषाहरू बोल्ने वरदान पवित्र आत्माले इच्छा गर्नु भए बमोजिम मात्रै परिचालित हुन्छ (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १२:११) ।

सामान्यतया विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान भाषाको अर्थ खोलाइको वरदानसंगसंगै अगाडि बढ्दछ । जे भएता पनि, व्यक्तिगत रूपमा अन्य भाषामा प्रार्थना गर्नु सामान्य रूपमा अर्थ खोलाई हुँदैन । पावलले भन्दछन्, कि जब उनले अन्य भाषामा प्रार्थना गर्दछन्, उनको दिमाग चाँहि निस्फल हुन्छ (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:१४) ।

यदि कसैले अन्य भाषामा प्रार्थना गर्दछ भने, उसले आफ्नै आत्मिक वृद्धि गर्दछ (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:४), तर अर्थ खोलाइको वरदानसंगसंगै भएको विभिन्न भाषाहरू बोल्ने वरदानले चाँहि मण्डलीको पूरै सभालाई नै आत्मिक वृद्धि गराई दिन्छ (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:४ख-५) ।

हरेक विश्वासीले हरेक दिन प्रभुसँगको दैनिक संगतिको एउटा भागको रूपमा अन्य भाषामा प्रार्थना गर्नु पर्दछ । अन्य भाषामा प्रार्थना गर्ने बारेमा एउटा अचम्भको कुरा चाँहि के हो भने यसले तपाईंको दिमागलाई तपाईंले प्रयोग गर्नुहोस् भन्ने माँग गर्दैन । त्यसको मतलब तपाईंको दिमागले अर्को काममा व्यस्त भएको बेला वा अरु नै कुनै कुरा तपाईंको दिमागले गरिरहेको छ भने पनि तपाईं अन्य भाषामा प्रार्थना गर्न सक्नु हुन्छ । पावलले कोरिन्थीको मण्डलीका विश्वासीहरूलाई, “म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु, किनकि म तिमीहरू सबैभन्दा बढी अन्य भाषामा बोल्दछु,” भनेर भनेका छन् (१ कोरिन्थी १४:१८) । कोरिन्थीको मण्डलीकाहरूले भन्दा बढी उनले धेरैजसो समय अन्य भाषामा बोलेर बिताएको हुनु पर्दछ ।

जब हामी अन्य भाषामा प्रार्थना गर्दछौं, तब हामी केही समयसम्म “प्रभुको प्रशंसा” गर्दछौं भनेर पनि पावलले भनेका छन् (१ कोरिन्थी १४:१६-१७) । तीनपल्टसम्म मैले गरेको प्रार्थनाको भाषा कुनै व्यक्तिले उपस्थित भएर बुझेको थियो । यी तीनवटै समयमा मैले जापानी भाषामा बोलिरहेको थिएँ । एकपल्ट मैले प्रभुलाई जापानी भाषामा “तपाईं अति भलो हुनु हुन्छ” भनें । अर्कोपल्ट मैले भने, “तपाईंलाई धेरै धन्यवाद ।” अनि अर्को अवसरमा मैले भनें “चाँडो आउनुहोस् , चाँडो आउनुहोस् , म पर्खिरहेकोछु ।” के यो अचम्भ लाग्दो कुरा होइन ? मैले कहिले पनि जापानी भाषा सिकेको छुइन, तर मैले कम्तीमा पनि जापानी भाषामा तीनपल्टसम्म “प्रभुको प्रशंसा” गरें ।

Paul's Instructions for speaking in Tongues अन्य भाषामा बोल्नको लागि पावलको निर्देशनहरू

कोरिन्थीको मण्डलीलाई पावलले दिएका निर्देशनहरू विशिष्ट प्रकारका थिए । जुनसुकै भेलामा धेरैजसो मानिसहरूको संख्यामा सार्वजनिक रूपमा अन्य भाषामा बोल्नको लागि दुई वा तिनजनालाई सीमित अनुमति दिइएको थियो । तिनीहरू सबैले एकैपल्टमा बोल्नु हुँदैनथ्यो, तर आफ्नो बोल्ने पालो पर्खिएर बोल्नु पर्दथ्यो (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:२७) ।

पावलले भन्न खोजेको कुरा वास्तवमा यो होइन, कि अन्य भाषामा “तीवटा सन्देशहरू” को लागि मात्रै अनुमति दिइएको थियो, तर जुनसुकै सेवामा तीनजना मानिसहरूले भन्दा बढी अन्य भाषामा अरुले नबोलुन भन्ने थियो । त्यहाँ तीनजनाभन्दा बढी मानिसहरूलाई विभिन्न भाषामा बोल्ने वरदानकासाथ प्रयोग गरिएको भए तापनि, तिनीहरूमध्ये कुनै एकजनाले पवित्र आत्मामा समर्पित भएर मण्डलीमा आत्माको इच्छा बमोजिम अन्य भाषामा सन्देश दिन सक्थ्यो । यदि त्यसो नभएमा, पावलले दिएको निर्देशनले वास्तवमा अन्य भाषामा दिइने धेरै सन्देशहरूलाई सीमित तुल्याई दिएर पवित्र आत्मालाई नै सीमित पार्ने थियो, जुन सन्देश जुनसुकै सेवामा पनि प्रकट हुन सक्दथ्यो । यदि सभामा पवित्र आत्माले विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान तीनवटाभन्दा बढ्ता कहिले पनि नदिनु भएको भए, पावलले त्यस प्रकारको निर्देशनहरू दिनु आवश्यक हुने थिएन ।

अन्य भाषाको अर्थ खोल्ने कुराको लागि पनि त्यही कुरा सत्य हुनसक्छ । सभामा एकजनाभन्दा बढी मानिसहरू पवित्र आत्मामा समर्पित हुन सक्छन् र “अन्य भाषामा दिइएको सन्देशको अर्थ खोल्न सक्छन् भन्ने कुरा सायद बिचार गरिन्छ । यस्तो प्रकारका मानिसहरूलाई अन्य भाषाको अर्थ खोल्ने वरदानमा प्रयोग गरिएको बेला, तिनीहरूलाई “भाषाको अर्थ खोल्नेहरू” भनेर मानी लिइन्छ (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:२८) । यदि त्यो कुरा सत्य हो भने, सायद पावलले “त्यसले अर्थ खोल्ने” (१ कोरिन्थी १४:२७) भनेर त्यसैकारण सिफारिस गरेको हुनु पर्दछ । सायद एकजनाले मात्र अन्य भाषामा दिइएको सन्देशको अर्थ खोलेर भनिरहेको थिएनन् , बरु त्यही सन्देशको लागि प्रतिस्पर्धात्मक अर्थ खोलाई नहोस् भनेर उनले चेतावनी दिइएरहेका थिए । यदि एउटा अर्थ खोल्ने व्यक्तिले अन्य भाषामा दिइएको सन्देशको अर्थ खोल्ने भने, अर्कोलाई पनि त्यही सन्देशको अर्थ खोल्न अनुमति दिइएको थिएन, यद्यपि त्यसले पहिलोले बोलेकोभन्दा पनि राम्रो अर्थ खोल्न सक्छु भन्ने सोचेको भए तापनि ।

सामान्य रूपमा भन्नु पर्दा, हरेक कुरा उचित र ठीक क्रमबद्ध रूपमा मण्डलीको सभामा गरिएको हुनु पर्दछ— तिनीहरूले एकै समयमा एकैसाथ गर्ने खिचडी जस्तो, गोलमाल मच्चाउने खालको र प्रतिस्पर्धात्मक खाले उच्चारणहरू निकाल्ने तरिकाको हुनु हुँदैनथ्यो । यसको अतिरिक्त, विश्वासीहरूले तिनीहरूको सभामा उपस्थित भएका कुनै अविश्वासीहरूको सामुमा सम्बेदनशील हुनु पर्ने थियो, जसरी पावलले लेखेका छन् : “यसैकारण, यदि जम्मै मण्डली भेला भएर हरेकले अन्य भाषामा बोल्यो भने, र विश्वास नगर्ने मानिसहरू र नबुझेहरू त्यहाँ आए भने के तिनीहरूले तिमीहरूलाई बौलाहा भन्ने छैनन् र” (१ कोरिन्थी १४:२३) ?

कोरिन्थीमा यही नै समस्या थियो— हरेकले अन्य भाषा एकै समयमा एकैपल्ट बोल्दथ्यो, र प्रायः जसो त्यहाँ अर्थ खोल्ने कामसमेत हुँदैनथ्यो ।

Some Instruction concerning Revelation Gifts

प्रकाशको वरदानहरूको सम्बन्धमा केही निर्देशन

अगमवक्ताहरूबाट तिनीहरूलाई प्रकट गरिएका “प्रकाशका वरदान”सम्बन्धी केही निर्देशन पावलले दिएका छन् : “अनि अगमवाणी बोल्नेचाँहि दुई अथवा तीनजना होउन् , र अरुहरूले तिनीहरूले बोलेको कुरा राम्ररी जाँच गरुन् । तर त्यहाँ बस्ने कुनै एकजनालाई प्रकाश आयो भने पहिलो वक्ताचाँहि चुप रहोस् र तिमीहरू सबैले पालै पालोसँग अगमवाणी बोल्नसक्छौ, र यसरी नै सबैले सिक्न सक्छन् अनि सबैले उत्साह पाउन सक्छन् : अनि अगमवक्ताहरूका आत्मा अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छन् : किनकि परमेश्वर गोलमालका परमेश्वर हुनुहुन्न, तर सन्तहरूका सबै मण्डलीमा भएको प्रथाअनुसार, शान्तिका परमेश्वर हुनुहुन्छ” (१ कोरिन्थी १४:२९-३३) ।

कोरिन्थीको मण्डलीमा अन्य भाषाको अर्थ खोल्ने वरदानमा प्रयोग गरिएकाहरूलाई “अर्थ खोल्नेहरू” भनेर चिनिएको जस्तै अगमवाणी र प्रकाशको वरदानमा चलाइएकाहरूलाई “अगमवक्ताहरू” भनेर चिनिन्थ्यो । तिनीहरू पुरानो करारका अगमवक्ताहरू जस्तै अगमवक्ताहरू वा नयाँ करारमा भएको अगाबास जस्तो अगमवक्ताहरू होइनन् (हेर्नुहोस् प्रेरित ११:२८, २१:१०) । बरु तिनीहरूको सेवकाइहरू तिनीहरूका स्थानीय मण्डलीहरूमा सीमित भएका हुन्छन् ।

मण्डलीको सभामा त्यस्ता प्रकारका अगमवक्ताहरू तीन जनाभन्दा बढी उपस्थित हुनसक्ने भए तापनि, फेरि पनि पावलले, विशिष्ट रूपमा “दुई वा तीनजना अगमवक्ताहरू”को अगमवाणीको सेवकाइलाई सीमित पारिदिएका छन् । यस कुराले फेरि पनि यो सुझाव दिन्छ, कि जब पवित्र आत्माले सभामा आत्मिक वरदानहरू दिनुहुन्छ, तब एकजनाभन्दा बढी व्यक्तिले ती वरदानहरू प्राप्त गर्नको लागि समर्पित हुन सक्छन् । यदि त्यसो नहुने भए, पावलको निर्देशनको परिणाम आत्मा दिने वरदान मात्र हुने थियो, जसले कतिजना अगमवक्ताहरूले बोल्न सक्छन् भनेर उनले अगमवक्ताहरूलाई सीमित तुल्याएको जस्तै मण्डलीलाई सीमित पारेको कारण कहिले पनि मण्डली आनन्दित हुन सक्ने थिएन ।

यदि त्यहाँ तीनजनाभन्दा बढी अगमवक्ताहरू उपस्थित भएमा, र अरुहरू चाँहि चूप रहनको लागि भनिएको भए तापनि, जे भनिएको छ त्यसको जाँच गरेर तिनीहरूले सहायता

गर्न सक्थे । आत्माले भनेको कुरा पत्ता लगाएर त्यो कुरालाई पालन गर्नलाई तिनीहरूको क्षमता कति रहेछ भनी यस कुराले पनि देखाउँदछ, जसले गर्दा तिनीहरूले आफूलाई ती बरदानहरूमा प्रयोग गरिनको लागि पवित्र आत्मामा समर्पित गराउन सक्छन्, जुन कुरो अरु अगमवक्ताहरूद्वारा । तिनीहरूलाई प्रकट गरिएको हुन्छ । नत्रभने तिनीहरूले सामान्य रूपमा अगमवाणी र प्रकाशलाई परमेश्वरले पहिलेबाटै तिनीहरूलाई दिनुभएको प्रकाश (जस्तो कि धर्मशास्त्रमा) मा सहमत भएर कुनै एउटा परिपक्व विश्वासीले गर्न सक्ने जस्तै जाँच मात्र गर्न सक्ने थिए ।

यी अगमवक्ताहरूले सबै अगमवाणीहरू क्रमिक रूपमा गर्न सक्छन् (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १४:३१) र अगमवक्ताहरूका आत्मा अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छन्” (१ कोरिन्थी १४:३२) हरेक अगमवक्ताले आफैलाई अर्कोबाट नरोकिकन सभामा बाँड्नुपर्ने गर्नु आत्माद्वारा दिइएको अगमवाणी वा प्रकाश दिइएको बेलामा समेत पनि अधीन गर्नु सक्छन् भनेर पावलले भनेकाछन् । यस कुराले यो देखाउँछ, कि पवित्र आत्माले एकैपल्टमा सभामा उपस्थित भएका धेरै अगमवक्ताहरूलाई बरदानहरू दिनसक्नु हुन्छ, तर हरेक अगमवक्ताले मण्डलीसँग आफूले पाएको अगमवाणी वा प्रकाशहरूको बाँड्नुपर्ने गर्नु आफूलाई नियन्त्रण गर्नु सक्दछन् र गर्नु पनि पर्दछ ।

जुनसुकै विश्वासीद्वारा कुनै पनि उच्चारणको बरदान प्रकट भएको हुनसक्छ भन्ने कुरा पनि साँचो हो । यदि कसैले प्रभुबाट अन्य भाषा वा अगमवाणीमा सन्देश प्राप्त गर्दछ भने, उसले सभामा उचित समय नआउन्जेलसम्म त्यसलाई थामेर राखि छोड्न सक्छ । तपाईंको अगमवाणी बोल्नको लागि कसैको अगमवाणी वा शिक्षालाई रोक्नु गलत हुन्छ ।

“तिमीहरू सबैले पालैपालो अगमवाणी बोल्न सक्छौ” (१ कोरिन्थी १४:३१) भनेर पावलले भन्दा, उनले अगमवाणीको बरदान पाएका अगमवक्ताहरूको सन्दर्भमा बोलिरहेका थिए भनेर सन्तुष्ट हुनुहोस् । दुर्भाग्यवस, कसै-कसैले पावलले भनेका वचनहरूलाई सन्दर्भदेखि बाहिरको भनेर लिने गरेकाछन् र भन्छन् हरेक विश्वासीले मण्डलीको हरेक सभामा अगमवाणी गर्नु सक्छ । पवित्र आत्माको इच्छा बमोजिम अगमवाणीको बरदान दिइएको हुन्छ ।

आज, जति सक्दो धेरै र सधैं मण्डलीलाई पवित्र आत्माको सहायता, शक्ति, उपस्थिति र बरदानहरूको खाँचो छ । पावलले कोरिन्थका विश्वासीहरूलाई “आत्मिक बरदानहरूका निम्ति, उत्कट अभिलाषा राख, विशेष गरी अगमवाणी बोल्नको निम्ति” भनेर निर्देशन दिएकाछन् (१ कोरिन्थी १४:१) । यसले यो देखाउँछ, कि हाम्रो अभिलाषाको तहले आत्माको बरदानहरूको प्रकटिकरणमा केही गरेको हुनुपर्दछ, नत्र भने पावलले त्यस प्रकारको निर्देशन दिने थिएनन् । चेला बनाउने सेवकले उहाँको महिमाको लागि प्रयोग गरिएको हुनलाई अभिलाषा राख्दै वास्तविक रूपमा आत्मिक बरदानहरूको समेत उत्कट अभिलाषा राख्नेछ, र तिनका चेलाहरूलाई समेत त्यसै गर्नुलाई सिकाउनेछ ।